

W związku z trwającym Adwentem, w kościele odbywają się następujące celebracje liturgiczne:

- Lucernaria – w soboty, godz. 18.30.
- Roraty – od poniedziałku do soboty, godz. 6.00.
- Roraty dla zabieganych – w piątki, godz. 20.00. Msza św. poprzedzona jest adoracją Najśw. Sakramentu w ciszy (od 19.00).

Na wszystkie te celebracje prosimy przynosić świece lub lampiony. Przypominamy o liście osób, które mogą przebywać w kościele.

- Dzieci zapraszamy do przeżywania adwentu za pośrednictwem Internetu. Codziennie (oprócz niedziel), o 7.00 prowadzimy *Adwentowe spotkania przy kubku kakao*. Szczegóły na stronie parafii.
- Trwa akcja *TUTKA MIŁOSIERDZIA*. U wolontariuszy i w zakrystii można pobierać papierowe torby, które należy wypełnić artykułami spożywczymi o długim terminie przydatności do spożycia. Można też przekazywać środki czystości. Dary, z których przygotujemy paczki dla naszych parafian prosimy zostawiać przy obrazie Matki Bożej nie później niż 16 grudnia.

- Z racji epidemii, w tym roku **nie będzie spowiedzi dekanalnej**. W związku z tym bardzo prosimy o wcześniejsze zaplanowanie i skorzystanie z sakramentu pokuty. Spowiadamy codziennie pół godziny przed Mszami świętymi, a w niedziele w czasie Mszy świętych.

Ogłoszenia są aktualne na dzień 9 grudnia, kiedy to zamykamy ten numer biuletynu. W związku z sytuacją epidemiczną niektóre z powyższych informacji mogą ulec zmianie. Prosimy sugerować się wówczas treścią ogłoszeń podawanych w kościele i na stronie internetowej.

Adwentowa ciekawostka

17 grudnia adwentowe oczekiwanie zmienia swój charakter. Od tego dnia liturgia kierowuje naszą uwagę od wypatrywania przyjscia Jezusa na końcu czasów w stronę przygotowania do obchodów wspomnienia Jego narodzin. W czasie tego ostatniego tygodnia Adwentu Kościół śpiewa tzw. *Wielkie Antyfony* O. Znajdziemy je w kapłańskim brewiarzu oraz w ramach mszalnego śpiewu przed Ewangelią. Każda z antyfon rozpoczyna się wołaczem: O! oraz przywołaniem jednego z poetyckich, biblijnych imion mającego nadejść Mesjasza. Te imiona (podane w kolejności, w której występują w kolejne dni począwszy od 17 grudnia) to: Mądrość, Pan Domu Izraela, Korzeń Jessego, Klucz Dawida, Wschód, Król Narodów oraz Bóg z nami. Pierwsze litery łacińskich wersji tych imion (*Sapientia, Adonai, Radix Jesse, Clavis David, Oriens, Rex gentium, Emmanuel*) czytane wspak tworzą akrostych **ERO CRAS**, co z języka łacińskiego można przetłumaczyć jako: *Przyjdę jutro*. xkb

Czuwam – biuletyn liturgiczny rzymskokatolickiej parafii pw. NMP Królowej Polski w Wejherowie przygotowywany przez członków Wspólnoty Młodzieżowej Concordia. Niniejszy numer zredagował zespół w składzie: Małgorzata Grzywaczewska, Agata Ambroży, Martyna Hirs, Michał Sikora, ks. Krzysztof Borysewicz. Przed kościołem młodzi zbierają dobrowolne drobne ofiary, z których pokryte zostają koszty druku. Ewentualna nadwyżka pomaga w sfinansowaniu akcji podejmowanych przez Duszpasterstwo Młodzieży. Masz pytania, uwagi? Napisz do nas: biuletynczuwam@gmail.com

Słowa Ewangelii według młodych

Świadectwo Jana

Nie był on światłością, lecz został posłany, aby zaświadczyć o światłości.

To bardzo ważne, żeby pamiętać, kim się jest. Zadanie Jana Chrzciciela wymagało wiele pokory. W końcu to do niego przychodzili tłumy, z jego rąk ludzie otrzymywali chrzest. Pytali go, czy jest Eliaszem, prorokiem – odpowiada, że nie. Na początku wyznał nawet – nie jestem Mesjaszem. Jego zadaniem było dawać świadectwo o światłości, która miała nadejść. Cały czas wskazywał na Chrystusa, nie zamierzał skupiać uwagi na sobie. To jest chrześcijańska misja – prowadzić innych do Jezusa. To nie ja jestem światłością, nie jestem ani Eliaszem, ani Mesjaszem. Dzięki łasce Bożej, a nie żadnej mojej zasłudze, mogę dawać świadectwo o Jezusie jako Zbawicielu. A zaświadczać najlepiej mogę swoim życiem, aby ludzie widzieli we mnie odbłask miłości Boga. Tylko z Bogiem mogę wołać o prostowanie drogi Pańskiej. Gdy będę robił to sam, nie będzie to miało żadnej wartości i nie wyda dobrych owoców. Jeśli zaś będę pamiętał, że cała moja rola to pokazywanie innym Jezusa, to On się zajmie całą resztą i doprowadzi ich do siebie.

Michał Sikora

Z życia duszpasterstwa młodzieży

Z racji rozpoczętego w minioną niedzielę Adwentu wystartowaliśmy z PETARDA! (Pan Eliminuje Trudności Adwentowym Rozważaniem Dziejów Apostolskich). Podjęta przez nas lektura Dziejów Apostolskich ma na celu uświadomienie nam, w jaki sposób powinniśmy budować chrześcijańską wspólnotę w oparciu o przykład powstawania wspólnoty Kościoła Apostolskiego. Na początku każdego dnia, na naszej wirtualnej grupce czeka na nas liczba, która oznacza zadany do przeczytania na ten dzień rozdział Księgi. Rozważamy tekst według zaproponowanego przez księdza schematu, po czym pisemnie dzielimy się swoimi refleksjami. PETARDA trwa do 24 grudnia. Kiedy zgaśnie, mamy nadzieję, że przerodzi się w coś innego, nowego... Małgorzata Grzywaczewska

PIERWSZE CZYTANIE

Z Księgi Proroka Izajasza
Iz 61, 1-2a. 10-11

Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim, bym opatrywał rany serc złamanych, żebym zapowiadał wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; abym obwieszczał rok łaski Pańskiej. «Ogromnie się weselę w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyodziął w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty. Zaiste, jak ziemia wydaje swe plony, jak ogród rozplenia swe zasiewy, tak Pan Bóg sprawi, że się rozpleni sprawiedliwość i chwała wobec wszystkich narodów».

PSALM RESPONSORYJNY

Łk 1, 46b-48. 49-50. 53-54 (R.: por. Iz 61, 10b)

Raduj się, duszo, w Bogu, Zbawcy moim

WIELBI DUSZA MOJA PANA *

i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.

Raduj się, duszo, w Bogu, Zbawcy moim

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *
a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na

pokolenie *

nad tymi, którzy się Go boją.

Raduj się, duszo, w Bogu, Zbawcy moim

Głodnych nasycił dobrami, *
a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie.

Raduj się, duszo, w Bogu, Zbawcy moim

DRUGIE CZYTANIE

Z Pierwszego Listu Świętego
Pawła Apostoła do Tesaloniczan
1 Tes 5, 16-24

Bracia: Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie. W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. Ducha nie gaście, proroctwa nie lekceważcie. Wszystko badajcie, a co szlachetne – zachowujcie. Unikajcie wszelkiego rodzaju zła. Sam zaś Bóg pokoju niech uświęca was całych, aby nietknięty duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest Ten, który was wzywa: On też tego dokona.

AKLAMACJA

(Iz 61, 1)

Alleluja, alleluja, alleluja

Duch Pański nade mną,
posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

J 1, 6-8. 19-28

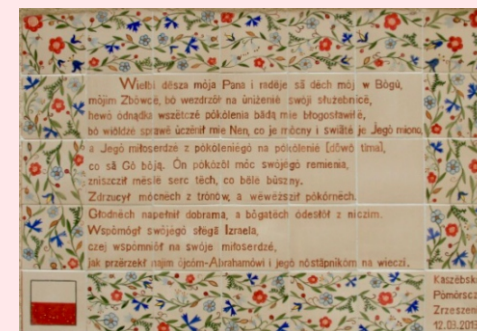
Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Pojawił się człowiek posłany przez Boga – Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz został posłany, aby zaświadczyć o światłości. Takie jest świadectwo Jana. Gdy Żydzi wystali do niego z Jerozolimy kapłanów i lewitów zapytaniem: «Kto ty jesteś?», on wyznał, a nie zaprzeczył, oświadczając: «Ja nie jestem Mesjaszem». Zapytali go: «Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem?». Odrzekł: «Nie jestem». «Czy ty jesteś prorokiem?». Odparł: «Nie». Powiedzieli mu więc: «Kim jesteś, abyśmy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wystali? Co mówisz sam o sobie?». Powiedział: «Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak rzekł prorok Izajasz». A wysłannicy byli spośród faryzeuszów. I zaczęli go pytać, mówiąc do niego: «Czemu zatem chrzczisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem?». Jan im tak odpowiedział: «Ja chrzczę wodą. Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała». Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

Trudne słowo

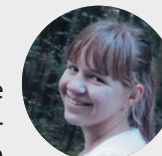
Wielbi dusza moja Pana (Magnificat) – jeden z niewielu przypadków, gdy w ramach psalmu responsoryjnego nie wykonuje się fragmentu Księgi Psalmów. Dzisiejszej niedzieli odpowiadamy na pierwsze czytanie słowami Maryi, która według Ewangelii św. Łukasza wypowiedziała te słowa podczas odwie-

dzin swojej krewnej Elżbiety; w tekście można wyróżnić trzy części: wprowadzenie, osobiste dziękczynienie i uwielbienie Boga oraz nawiązania do historii zbawienia; wielu komentatorów biblijnych wskazuje, iż mamy w tym przypadku do czynienia ze znanym już w Starym Testamencie zjawiskiem relektury, polegającym na tworzeniu nowych i aktualnych tekstów na podstawie dawnych, znanych z tradycji. Źródłem, na podstawie którego miałby być zredagowany *Magnificat* są słowa Anny, matki Samuela, zapisane w 1 Sm 2, 1-10.

Plata z kaszubskim przekładem Magnificatu, kościół Nawiedzenia w Ain Karim

#ludzieCONCORDII

Martyna

Wspólnota jest dla mnie darem od Boga. Poznałam w niej wielu nowych przyjaciół, w których mogę szukać wsparcia. Dołączając do niej nie wiedziałam, że moje życie się tak zmieni. Jest ona dla mnie drugą rodziną. Dzięki *Concordii* doświadczyłam, że Pan Bóg jest blisko mnie, widzi moje potrzeby, pragnienia, daje mi bardzo dużo łask, których wcześniej nie dostrzegałam. Nauczyłam się codziennie zagłębiać w Słowo Boże. Każdy członek wnosi ze sobą swoje zdolności i talenty. Po spotkaniach czuję energię, którą mogę użyć do działania w swoim życiu. Jestem bardzo wdzięczna Bogu za wspólnotę, w której mogę być.